Turrecremata, Johannes de: Quaestiones Evangeliorum de tempore et de sanctis. Add: Nicolaus de Byard: [Dictionarius pauperum] Flos theologiae sive Summa de abstinentia

[Reutlingen: Michael Greyff, not before 1480] Seite 620

augmentata fide illoꝝ dicit xp̄c de eis. Nunc cognouerūt q2 oīa q̄ dedisti mihi
ab̄ te sunt id est a te ꝓcedentia·quia v̑ba que dedisti mihi ab instanti conce-
ptōis quo repletus fui oī cognitione veritatis dedi eis interius ⁊ exterius do
cendo. ⁊ ipsi acceperūt doctrinā xp̄i recipiendo. ⁊ cognouerūt ꝑ doctrinaꝫ xp̄i
et ꝑ miracula· Et ꝙ hmōi cognitio fuit fidei ideo subdit̄ Et crediderūt vere
id est firmiter ⁊ stabiliter· q2 tu me misisti· Et de tali cognitione est conclusio
secunda· ꝙ cognitōe fidei ꝑfecta non pōt quis videre vnā ꝑsonam alia ñ visa
Patet conclusio ex dictis xp̄i dicentis Si cognouissetis me ꝑfecta fidei cogni
tione cognoscendo in me diuinitatē. credendo me non solū hoīeꝫ sed etiam deū
vtiqꝫ ⁊ p̄rem cognouissetis q̇ vnū in diuinitate est mecū· Tertia visio dei ē vi-
sio intuitiua q̄ beati vident deū. de qua d2 Joh. xvij· Hec est vita eterna vt co
gnoscant te solū deū ⁊ quē misisti ihm xp̄m· Et de tali est conclusio tertia. ꝙ
est impossibile videre in diuinis vnam ꝑsonā alia non visa. Patet conclusio ex
p̄nti euangelio· Ait ei xp̄c· q̇ videt me videt ⁊ patrē meū· Ratōe ꝓbat̄ sic In
ꝑsona diuina non intelligim⁹ nisi substantiā siue naturā que vna est simplicis
sima triū ꝑsonaꝝ. nec potest videri in vna ꝑsona q̇n eadem videat̄ in alia. Se
cundo intelligimus relatōꝫ. sed relatiua sunt simul naturali intelligentia· ita
ꝙ vnum est in intellectu alterius· vt pater dicit̄ filij pater. ⁊ filius patris fili-
us· ergo impossibile est visione apta que est visio ꝑ essentiam cognoscere vnaꝫ
ꝑsonam alia non cognita. Ad rōs in oppositū. Ad p̄mam respondet̄ ꝙ ratō
ꝓcedit de p̄ma cognitione naturali q2 tali non cognoscit̄ distinctio ꝑsonarū
in diuinis Ad secundam respondet̄. ꝙ cognitio discipuloꝝ ad minus Thome
et Philippi fuerit imꝑfecta cognitio· ⁊ ideo merito rep̄hensi fuerunt a xp̄o.
Ad tertiā respondet̄· negando ꝯsequentiā. ⁊ ratio est quia non omnes articu
li sunt sic distincti vt in eis non implicet̄ cognitio pluriū ꝑsonaꝝ· vt cum dicit̄
Credo in deū patrem oīpotentem. iam intelligit̄ cum patre filius· Item cum
dicit̄ Et ihm filiū eius. implicant̄ due ꝑsone· Qui conceptus est de spū sancto
Ecce implicant̄ tres ꝑsone. ⁊ ita ratio non ꝓcedit. Tum etiā q2 licet in arti-
culo vno non fiat mentio nisi de vna ꝑsona. non sequit̄ ꝙ ꝑfecta cognitōe fidei
possit cognosci vna ꝑsona alia non cognita. q2 si de patre habeo ꝑfectā fidem
oportet ꝙ cognoscam de eo ꝙ genuit filiū ab eterno: ⁊ ab eo ⁊ filio ꝓcesserit
spūssanctus. ⁊ sic de alijs.

In festo inuentionis sancte crucis· est euangeliū· Erat hō
ex phariseis ⁊c̄. Joh. iij. Circa qd̄ possunt disputari sequentes q̄stiones· Pri
ma. Utrū fuerit conueniens cōparatio cum d2 Sicut moises exaltauit serpentē
in deserto. ita oportet exaltare filiū hoīs Secunda. Utrū sit veꝝ ꝙ nemo ascē
dit in celū nisi qui descendit de celo filius hoīs q̇ est in celo. Tertia. Utrū crux
christi sit adoranda adoratione latrie·

[A]D primam questionē· sic ꝓceditur· Et videtur ꝙ ñ
fuerit ꝯueniens comparatio· cū dicit̄ Sicut moyses exaltauit ser
pentem in deserto. ita exaltari oportet filium hominis· Primo sic
Christ⁹ fuit absqꝫ oī pctō inocentissimus: ⁊ ideo dictus est agn⁹ sine macula

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-179/0620
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG